

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI OGÓLNEJ

Na podstawie art. 14a § 11 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa
(tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.)

A. Miejsce i cel złożenia wniosku

A.1. Organ, do którego kierowany jest wniosek

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Adres do korespondencji:

Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Lesznie, ul. Dekana 6, 64-100 Leszno

A.2. Cel złożenia wniosku

Złożenie wniosku

B. Dane wnioskodawcy

B.1. Dane identyfikacyjne

Nazwa pełna: **Polska Izba Turystyki**

NIP: **5261011525**

Numer identyfikacyjny REGON: **006469650**

Numer KRS: **0000114607**

B.2. Adres siedziby:

ul. Krakowskie Przedmieście 64 lok. 7, 00-322 Warszawa

B.3. Adres do korespondencji

Adresem do korespondencji jest adres pełnomocnika Wnioskodawcy.

C. Dane pełnomocnika do doręczeń

C.1. Dane identyfikacyjne

C.2. Adres do doręczeń

D. Sposób uiszczenia i zwrotu opłaty oraz numery kont bankowych

Sposób uiszczenia opłaty: **na rachunek bankowy**

Kserokopia dowodu uiszczenia opłaty: **dołączona do wniosku**

Numer konta bankowego: Izba Skarbowa w Poznaniu: **29 1010 1469 0032 6122 3100 0000**

Sposób zwrotu nienależnej opłaty: **zwrot na rachunek bankowy**

Nr rachunku do zwrotu: **36 1500 1344 1213 4010 6578 0000**

E. Przedstawienie zagadnienia oraz wskazanie przepisów prawa podatkowego wymagających wydania interpretacji ogólnej

Zagadnienie będące przedmiotem wniosku

Polska Izba Turystyki (dalej: **Wnioskodawca**) jest organizacją samorządu gospodarczego, reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej przedsiębiorców w zakresie ich działalności w dziedzinie turystyki, w szczególności wobec organów władzy publicznej. Poprzez aktywną współpracę z wieloma instytucjami państwowymi, takimi jak Ministerstwo Sportu i Turystyki, Ministerstwo Gospodarki czy też Ministerstwo Finansów, Izba stara się wpływać na kształt tworzonego prawa, mając za cel ochronę rodzimej branży turystycznej przed niekorzystnymi rozwiązaniami prawnymi. Obszarem zainteresowań Izby jest m.in. prawo podatkowe oraz jego wykładnia dokonywana przez organy podatkowe oraz sądy administracyjne. Szczególną wagę Wnioskodawca przywiązuje do wykładni przepisów art. 119 ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 11.03.2004 r. (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054, z późn. zm.; dalej: **Ustawa o podatku VAT**) regulujących procedurę opodatkowania podatkiem VAT usług turystyki.

Wyjątkowość tej procedury opodatkowania polega na tym, iż podstawą opodatkowania przy wykonywaniu usług turystyki jest kwota marży pomniejszona o kwotę podatku należnego. Przez marżę – w świetle art. 119 ust. 2 Ustawy o podatku VAT – „rozumie się różnicę między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty; przez usługi dla bezpośredniej korzyści turysty rozumie się usługi stanowiące składnik świadczonej usługi turystyki, a w szczególności transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie.” Sposób liczenia marży określony w art. 119 ust. 2 Ustawy o podatku VAT jest zgodny z konstrukcją systemu opodatkowania VAT marża, którego podstawowym założeniem jest opodatkowanie podatkiem VAT jedynie wartości dodanej realizowanej przez podatnika na danym etapie obrotu, pomimo braku prawa do odliczenia podatku naliczonego zawartego w cenie towarów i usług nabytych przy świadczeniu usług turystyki, co wynika z art. 119 ust. 4 analizowanej Ustawy. Wskazał na to również Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z dnia 29.10.2013 r. (sygn. I FSK 1621/12) stwierdzając, iż „w przypadku szczególnych zasad opodatkowania usług turystycznych z przepisów materialnoprawnych wynika obowiązek ustalenia jako podstawy opodatkowania marży netto, która w istocie ma określać wartość dodawaną przez podatnika na danym etapie obrotu.”

Z założenia zatem, obciążenie podatnika świadczącego usługę turystyki podatkiem od wartości dodanej, może mieć miejsce wyłącznie w sytuacji zrealizowania pozytywnego wyniku na świadczonych usługach turystycznych (tj. w przypadku uzyskania dodatniej marży w okresie rozliczeniowym). W praktyce organizatorów turystyki zdarza się jednak, iż cena zakupionych towarów/usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty przewyższa w końcowym rozliczeniu przychód organizatora. W efekcie biuro podróży może odnotować w okresie rozliczeniowym zarówno dodatnie jak i ujemne marże skalkulowane na

poszczególnych usługach turystycznych. W takim przypadku, zdaniem Wnioskodawcy, podatnik powinien być uprawniony do kumulowania dodatnich oraz ujemnych marż zrealizowanych na poszczególnych transakcjach, aby w końcowym rozrachunku, należny podatek VAT był obliczany od podstawy opodatkowania odpowiadającej rzeczywistej wartości dodanej zrealizowanej przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym. Ewentualne uwzględnienie w rozliczeniach organizatora turystyki wyłącznie wyników (marż) dodatnich (z pominięciem marż ujemnych) powodowałoby zawyżenie należnego podatku VAT w stosunku do wygenerowanej wartości dodanej. Sytuacja taka stanowiłaby naruszenie wspólnotowej zasady neutralności podatku VAT mającej swoje umocowanie w przepisie art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L z 2006 r. nr 347/1 z późn. zm.).

Szczególna procedura rozliczania biur podróży na zasadzie VAT marży została wprowadzona do unijnego porządku prawnego w celu dostosowania podatku VAT do specyfiki działalności tych podmiotów, jednak nie funkcjonuje ona w oderwaniu od podstawowych zasad opodatkowania podatkiem VAT, w szczególności wspomnianej zasady neutralności. W odmienny sposób ustala się podstawę opodatkowania czy też miejsce świadczenia, jednak pozostałe elementy konstrukcyjne oraz cechy istotne tego podatku, w tym jego wielofazowość, konsumpcyjny charakter oraz jednokrotność opodatkowania, pozostają niezmienione. Wyłączenie stosowania zasady neutralności podatku VAT w odniesieniu do systemu VAT marża przeczyłoby intencjom wprowadzenia oraz genezie powstania tej szczególnej procedury opodatkowania. Przed jej wprowadzeniem biura podróży borykały się bowiem z problemem odliczania podatku od wartości dodanej zawartego w cenie nabycia towarów/usług nabywanych dla bezpośredniej korzyści turysty w różnych państwach członkowskich. Jak wskazał przykładowo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w orzeczeniu z dnia 11.03.2009 r. (sygn. I SA/Kr 1561/08): *„Utrudnienia te powodowały zarówno nadmierne komplikacje administracyjne, nakładały na podatników zbędne obowiązki biurokratyczne, jak i prowadziły do naruszenia podstawowych zasad konstrukcji podatku od wartości dodanej, czyli zasady neutralności VAT oraz zasady opodatkowania tym podatkiem towarów i usług w kraju konsumpcji.”* W celu uniknięcia tych negatywnych konsekwencji wprowadzono obowiązek stosowania szczególnej procedury opodatkowania usług turystyki, która – podobnie jak zasady ogólne opodatkowania oparte o mechanizm odliczenia podatku – gwarantuje neutralność opodatkowania dla podatników tego podatku.

Przypomnieć należy, iż w przypadku stosowania ogólnych reguł opodatkowania realizacja zasady neutralności następuje poprzez mechanizm odliczenia podatku naliczonego na poprzednich etapach obrotu, w następstwie czego podatek ten obciąża jedynie wartość dodaną zrealizowaną w danej fazie. Z uwagi jednak na pozbawienie organizatorów turystyki prawa do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów/usług dla bezpośredniej korzyści turysty, zasada neutralności urzeczywistnia się poprzez naliczanie podatku VAT bezpośrednio od marży osiągniętej przez podatnika – tak aby zachować współmierność kwoty należnego podatku do wygenerowanej na tym etapie wartości dodanej. Podstawa opodatkowania (marża) jest w tym przypadku pomniejszana m.in. o podatek VAT wykazywany na fakturach przez usługodawców /dostawców towarów, dzięki czemu należny podatek VAT przypadający na świadczącego usługę turystyki nie jest obliczany od podatku naliczonego w poprzedniej fazie obrotu. Pozbawienie podatników możliwości uwzględnienia w rozliczeniach ujemnej marży zrealizowanej na pojedynczej usłudze turystycznej prowadziłoby do sytuacji, w której ponoszony podatek VAT stawałby się dla organizatora turystyki ciężarem ekonomicznym zwiększającym koszty – i tak nierentownej już - usługi turystyki.

Nie ma jakichkolwiek podstaw, aby organizatora turystyki będącego czynnym podatnikiem VAT obciążać podatkiem VAT naliczonym przy zakupie usług/towarów dla bezpośredniej korzyści turysty wyłącznie z tego powodu, iż w ostatecznym rozrachunku sprzedana usługa turystyczna okazała się być niezyskowna. Uzależnienie realizacji zasady neutralności podatku VAT od efektywności działań gospodarczych podatnika jest zdaniem Wnioskodawcy niedopuszczalne. Znajduje to potwierdzenie w orzeczeniu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14.02.1985 r., w którym Trybunał stwierdził, iż „*System odliczeń ma na celu zwolnienie podatnika w całości od obciążeń podatkiem VAT należnym do zapłaty lub zapłaconym w toku całości jego działalności gospodarczej. Wspólny system podatku od wartości dodanej zapewnia zatem to, by całość działalności gospodarczej, niezależnie od jej celu lub rezultatów, pod warunkiem iż działalność taka sama w sobie podlega VAT, była opodatkowana w całości neutralny sposób.*”

W ostatnich kilku latach sądy administracyjne zajmowały się sprawami, których istota dotyczyła możliwości kumulowania dodatnich oraz ujemnych marż na usługach turystyki celem ustalenia podstawy opodatkowania i wyliczenia należnego podatku VAT za dany okres rozliczeniowy. Spory sądowe wynikały z faktu, iż niektóre organy podatkowe w wydawanych interpretacjach indywidualnych kwestionowały prawo podatnika do obniżenia swojej podstawy opodatkowania poprzez uwzględnienie w obliczeniach strat w postaci marży ujemnej w drodze kumulowania dodatniej i ujemnej marży.

Przykładem takiego stanowiska jest indywidualna interpretacja prawa podatkowego wydana przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 23.10.2012 r. (sygn. IPPP2/443-696/12-2/IZ). Z wnioskiem o interpretację wystąpił podatnik świadczący usługi turystyki opodatkowane na zasadach opisanych w art. 119 Ustawy o podatku VAT. Podatnik ten w stanie faktycznym wniosku o interpretację wskazał, iż w toku prowadzonej działalności touroperatorskiej zdarza się, iż na jednym produkcie turystycznym wystąpi marża dodatnia (marża w rozumieniu art. 119 ust. 2 Ustawy o podatku VAT), natomiast na innym produkcie turystycznym wystąpi marża ujemna. Podatnik zadał pytanie o możliwość ustalenia podstawy opodatkowania z tytułu świadczonych usług turystyki w drodze uwzględnienia marży ujemnej, która miałaby pomniejszyć finalną marżę wykazaną jako podstawa opodatkowania w danym okresie rozliczeniowym. Stanowisko podatnika zostało uznane za nieprawidłowe. Organ wydający interpretację w sposób wyraźny wskazał, iż „*wnioskodawca świadczący usługi turystyki nie ma możliwości ustalenia podstawy opodatkowania w podatku VAT poprzez uwzględnienie w obliczeniach strat (tzw. marży ujemnej) w drodze sumowania marż ujemnych i marż dodatnich.*”

Innym przykładem negatywnego stanowiska organów podatkowych jest interpretacja indywidualna wydana przez Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 30.08.2012 r. (sygn. IBPP1/443-656/12/AZb) wydana na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie organizacji imprez turystycznych opodatkowanych według szczególnej procedury, o której mowa w art. 119 Ustawy o podatku VAT. W stanie faktycznym wniosku o interpretację podatnik wskazał, iż w okresie rozliczeniowym, obok dochodowych imprez turystycznych, na jednej z organizowanych wycieczek wystąpiła strata (ujemna marża), tj. łączna kwota należności od klientów była niższa niż faktycznie poniesione koszty organizacji imprezy turystycznej. Podatnik zwrócił się do organu podatkowego z pytaniem o możliwość obniżenia podstawy opodatkowania podatkiem VAT o wartość straty (marży ujemnej) na jednej z imprez turystycznych. Organ podatkowy kwestionując stanowisko podatnika wskazał, iż „*Wnioskodawca świadczący usług turystyki nie ma możliwości obniżenia podstawy opodatkowania w podatku VAT poprzez*

uwzględnienie w obliczeniach strat (tzw. marży ujemnej) w drodze sumowania marż ujemnych i marż dodatnich.”

Analogiczne stanowisko zaprezentował również Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji indywidualnej z dnia 30.06.2011 r. (sygn. IPTPP1/443-28/11-2/RG). Z wnioskiem o interpretację wystąpił podatnik prowadzący działalność gospodarczą w zakresie organizacji imprez turystycznych, które opodatkowane są według procedury VAT marża uregulowanej w art. 119 Ustawy o podatku VAT. Wnioskodawca wskazał, iż co pewien czas zdarza się, że marża na imprezie turystycznej wyliczona w sposób określony w art. 119 ust. Ustawy o podatku VAT przybiera wartość ujemną, zaś dla pozostałych imprez turystycznych realizowanych w danym okresie marża jest dodatnia. W związku z powyższym podatnik zadał pytanie o możliwość uwzględniania w rozliczeniach ujemnych marż wynikających ze strat ponoszonych na imprezach turystycznych. Odpowiadając na wątpliwości podatnika organ wydający interpretację w sposób kategoryczny stwierdził, iż *„(...)w przypadku świadczenia usług turystyki, wnioskodawca nie ma możliwości uwzględniania marż ujemnych przy rozliczaniu podatku od towarów i usług.”*

Powyższe negatywne stanowiska organów podatkowych stoją w sprzeczności m.in. z indywidualną interpretacją wydaną przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 22.07.2014 r. (sygn. IPPP2/443-441/14-3/DG). W stanie faktycznym wniosku podatnik wskazał, iż świadczy usługi turystyki opodatkowane na zasadach określonych w art. 119 Ustawy o podatku VAT. Wnioskodawca zapytał organ podatkowy o prawo do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy opodatkowania w podatku VAT za dany okres rozliczeniowy tzw. marży ujemnej, tj. sytuację, w której marża, obliczana zgodnie z art. 119 ust. 2 jako różnica między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, przyjmie wartość ujemną. W wydanej interpretacji indywidualnej organ podatkowy wyjaśnił, iż *„Podatnik świadczący usługi turystyki obowiązany jest rozliczyć się za dany okres na podstawie osiągniętego w tym okresie wyniku ekonomicznego, określonego przez prawodawcę mianem „marży”. Ustalając tę wielkość na potrzeby rozliczenia winien tym samym wziąć pod uwagę efekt całej swej sprzedaży zrealizowanej w tymże okresie, który w odniesieniu do poszczególnych transakcji może przybrać postać dodatnią jak i ujemną. Ich suma, uwzględniająca zarówno wyniki dodatnie jak i ujemne poszczególnych transakcji, pozwoli dopiero na prawidłowe określenie podstawy opodatkowania sprzedaży usług turystyki realizując w ten sposób podstawowe zasady podatku od wartości dodanej, jakimi są zasady wielofazowości i proporcjonalności, które każą opodatkowywać jedynie zaistniały na danym etapie obrotu przyrost wartości.”*

Podobne stanowisko zaprezentował Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z dnia 11.02.2014 r. (sygn. IBPP1/443-1079/13/AW), która była odpowiedzią organu na wniosek o interpretację złożony przez podatnika świadczącego usługi turystyki opodatkowane na zasadach określonych w art. 119 Ustawy o podatku VAT. Podatnik wskazał w stanie faktycznym wniosku, iż z uwagi na zmienny popyt na produkty turystyczne, może się zdarzyć, że w ramach jednego okresu rozliczeniowego na jednym produkcie turystycznym wystąpi marża dodatnia, natomiast na drugim produkcie turystycznym wystąpi marża ujemna. W związku z powyższym podatnik zadał pytanie czy ustalając podstawę opodatkowania podatkiem VAT przy usługach turystycznych może uwzględniać także marżę ujemną, która pomniejszy tym samym finalnie marżę wykazaną jako podstawa opodatkowania w danym okresie rozliczeniowym. Po analizie przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego oraz biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy prawne organ podatkowy doszedł do wniosku, iż *„podatnik świadczący usługi turystyki, wyliczając*

osiągnięty w danym okresie wynik ekonomiczny winien wziąć pod uwagę efekt całej swej sprzedaży zrealizowanej w tymże okresie, który w odniesieniu do poszczególnych transakcji może przybrać wartość dodatnią jak i ujemną i dopiero suma uwzględniająca zarówno wyniki dodatnie jak i ujemne poszczególnych transakcji pozwoli na prawidłowe określenie podstawy opodatkowania sprzedaży usług turystyki w danym okresie rozliczeniowym.”

Analogiczny pogląd Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach zaprezentował również w interpretacji indywidualnej z dnia 20.09.2013 r. (sygn. IBPP1/443-524/13/AS) po ponownym rozpatrzeniu sprawy i uchyleniu poprzednio wydanej interpretacji w następstwie oddalenia przez Naczelny Sąd Administracyjny (orzeczenie z dnia 10.04.2013 r., sygn. I FSK 774/12) skargi kasacyjnej na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 08.02.2012 r. (sygn. I SA/Kr 1535/11). Z wnioskiem o interpretację wystąpił podatnik świadczący usługi turystyki opodatkowane według szczególnej procedury VAT marża zgodnie z art. 119 ustawy o podatku VAT, który z uwagi na okoliczności od jego niezależne spodziewał się poniesienia na usługach turystycznych straty (przejawiającej się w rozliczeniach z tytułu podatku VAT wystąpieniem tzw. ujemnej marży). Z uwagi na powyższe podatnik zadał pytanie o możliwość obniżenia podstawy opodatkowania w podatku VAT poprzez uwzględnienie w obliczeniach strat (marży ujemnej) w związku ze świadczeniem usług turystyki. W ostatecznym rozstrzygnięciu organu interpretującego czytamy, iż *„podatnik świadczący usługi turystyki, wyliczając osiągnięty w danym okresie wynik ekonomiczny winien wziąć pod uwagę efekt całej swej sprzedaży zrealizowanej w tymże okresie, który w odniesieniu do poszczególnych transakcji może przybrać wartość dodatnią jak i ujemną i dopiero suma uwzględniająca zarówno wyniki dodatnie jak i ujemne poszczególnych transakcji pozwoli na prawidłowe określenie podstawy opodatkowania sprzedaży usług turystyki w danym okresie rozliczeniowym.”*

Innym przykładem korzystnego dla organizatorów turystyki stanowiska jest interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 16.02.2011 r. (sygn. IBPP1/443-199/11/AS), która zastąpiła negatywną interpretację tegoż organu z dnia 16.08.2008 r. (sygn. IBPP1/443-390/08/EA) w związku z jej uchyleniem mocą prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 11.03.2009 r. (sygn. I SA/Kr 1561/08). W stanie faktycznym wniosku o interpretację Wnioskodawca wskazał, iż świadcząc usługi turystyki ustala podstawę opodatkowania na zasadzie marży – zgodnie z art. 119 ust. 2 Ustawy o podatku VAT. W przypadku, gdy cena nabycia przez wnioskodawcę towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty jest wyższa niż kwota należności od klientów, wnioskodawca wykazuje tzw. ujemną marżę. W związku z powyższym podatnik zadał pytanie o możliwość uwzględnienia kwot marż ujemnych przy ustalaniu podstawy opodatkowania za dany okres rozliczeniowy (marży). Ostateczna odpowiedź organu interpretującego była następująca: *„(...) Wnioskodawcy przysługuje możliwość uwzględnienia w rozliczeniu za dany okres również ujemnej kwoty marży uzyskanej w związku z organizacją i sprzedażą usług turystycznej. Tym samym za prawidłowe należało uznać stanowisko Wnioskodawcy, że przy ustalaniu podstawy opodatkowania z tytułu świadczonych usług turystyki Spółka powinna uwzględniać kwoty marż ujemnych.”*

Za możliwością kumulowania marż dodatnich oraz ujemnych w celu ustalenia podstawy opodatkowania za dany okres rozliczeniowy przemawia również stanowisko sądów administracyjnych. Dla przykładu warto jest wskazać choćby wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14.01.2015 r. (sygn. I FSK 108/14), w którym sądu stwierdził, iż *„z art. 119 ust. 1-2 ustawy o VAT nie wynika zakaz możliwości sumowania marż uzyskanych*

przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym i obliczania kwoty podatku od łącznej marży.”

Innym przykładem stanowiska judykatury jest orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 24.07.2012 r. (sygn. I SA/Po 452/12), w którym sąd wyraził następujący pogląd: *„(...) podatnik świadczący usługi turystyki obowiązany jest rozliczyć się za dany okres w oparciu o osiągnięty w tym czasie wynik ekonomiczny, określony przez prawodawcę mianem "marży". Ustalając tę wielkość na potrzeby rozliczenia winien tym samym wziąć pod uwagę efekt całej swej sprzedaży zrealizowanej w tymże okresie. Efekt ten w odniesieniu do poszczególnych transakcji może przybrać postać dodatnią jak i ujemną. Ich suma, uwzględniająca zarówno wyniki dodatnie jak i ujemne poszczególnych transakcji, pozwoli dopiero na prawidłowe określenie podstawy opodatkowania sprzedaży usług turystyki realizując w ten sposób podstawowe zasady podatku od wartości dodanej, jakimi są zasady wielofazowości i proporcjonalności, które każą opodatkowywać jedynie zaistniały na danym etapie obrotu przyrost wartości.”*

Tożsamość stanów faktycznych/zdarzeń przyszłych

Wyżej przytoczone interpretacje indywidualne świadczą o niejednolitym stanowisku organów podatkowych w zakresie możliwości uwzględnienia w rozliczeniach z tytułu podatku VAT tzw. ujemnej marży. Przywołane w niniejszym wniosku interpretacje indywidualne zostały wydane w takich samych stanach faktycznych oraz zdarzeniach przyszłych, o czym świadczą następujące wspólne elementy tych interpretacji:

- wnioskodawcy są organizatorami turystyki,
- wnioskodawcy świadczą usługi turystyki, o których mowa w art. 119 Ustawy o VAT,
- przedmiotem wątpliwości wnioskodawców jest możliwość uwzględnienia w rozliczeniach prowadzonych w systemie VAT marża tzw. „ujemnej marży” wynikającej z faktu, iż cena zakupionych towarów/usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty przewyższa kwotę należności za sprzedaną usługę turystyki.

W związku z powyższym należy uznać, że wszystkie elementy istotne z punktu widzenia oceny skutków podatkowych przywołanych przez Wnioskodawcę interpretacji są tożsame.

Tożsamość stanów prawnych

Zdaniem Wnioskodawcy wymienione we wniosku rozstrzygnięcia organów podatkowych (interpretacje indywidualne) zostały wydane w takich samych stanach prawnych. Zarówno przepisy art. 119 Ustawy o VAT jak również regulacja art. 308 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L z 2006 r. nr 347/1 z późn. zm.; dalej: **Dyrektywa VAT**) w okresie wydawania przywołanych interpretacji nie uległy zmianie. Wyjątkiem jest art. 119 ust. 2 Ustawy o VAT, który z dniem 01.04.2013 r. uzyskał nowe brzmienie celem dostosowania tej regulacji do przepisu art. 308 Dyrektywy VAT. W następstwie tej nowelizacji wyrażenie „*ceną nabycia przez podatnika towarów i usług*” zostało zastąpione wyrażeniem „*faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług*”. Jest to jednak zmiana dostosowująca i doprecyzowująca definicję marży do przepisów unijnych, nie mająca żadnego znaczenia z punktu widzenia analizy omawianego w niniejszym wniosku o interpretację ogólną zagadnienia.

Z tego też powodu Polska Izba Turystyki wnioskuje o wydanie w tym zakresie interpretacji ogólnej uwzględniającej orzeczenia sądów administracyjnych w celu wskazania organom

podatkowym oraz organom kontroli skarbowej pożądanego przez Ministra Finansów sposobu wykładni omawianych regulacji.

Przepisy prawa podatkowego wymagające wydania interpretacji ogólnej

Art. 119 ust. 1 i 2 Ustawy o podatku VAT

Art. 308 Dyrektywy VAT

F. Wskazanie niejednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego

Wskazanie niejednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego w określonych decyzjach, postanowieniach oraz interpretacjach indywidualnych wydanych przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych, oraz w takich samych stanach prawnych (należy wskazać organ wydający, daty wydania oraz sygnatury rozbieżnych decyzji, postanowień lub interpretacji indywidualnych)

interpretacja prawa podatkowego Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 23.10.2012 r. (sygn. IPPP2/443-696/12-2/IZ)

interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 30.08.2012 r. (sygn. IBPP1/443-656/12/AZb)

interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 30.06.2011 r. (sygn. IPTPP1/443-28/11-2/RG)

interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 22.07.2014 r. (sygn. IPPP2/443-441/14-3/DG)

interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 11.02.2014 r. (sygn. IBPP1/443-1079/13/AW)

interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 20.09.2013 r. (sygn. IBPP1/443-524/13/AS)

interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 16.02.2011 r. (sygn. IBPP1/443-199/11/AS)

G. Informacja o załącznikach ORD-OG/A

Brak załączników ORD-IN/A

Inne załączniki:

Załącznik 1 – poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pełnomocnictwa do reprezentowania Wnioskodawcy w ramach postępowania o udzielenie interpretacji ogólnej prawa podatkowego dla Pana

Załącznik 2 – potwierdzenie dokonania opłaty za wniosek

Załącznik 3 – potwierdzenie dokonania opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

Załącznik 4 – wydruk elektronicznego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego Wnioskodawcy wraz z oświadczeniem o zgodności wydruku z otrzymanym dokumentem elektronicznym

H. Podpis wnioskodawcy lub osoby upoważnionej

Imię:

Nazwisko:

Data wypełnienia wniosku: 19 czerwca 2015 r.

Podpis osoby upoważnionej: _____

Inne informacje, w tym ułatwiające kontakt z wnioskodawcą lub osobą upoważnioną:

J. Adnotacje właściwego organu